

Poveste

Radu Gyr

Am avut un copil si-o nevasta

Acum o suta, o mie de ani.

Auziti paianjeni ? Auziti sobolani ?

Am avut un copil si-o nevasta.

Când a fost fericirea aceea

cu chipuri pamantesti diafane ?

Innecuri, sfarsituri de lumi, uragane,

mi-au smuls din viata odrasla, femeia.

Au trecut o suta cinci sute de ani,

s-au rupt muntii si-au crescut bozii.

Rareori ca dinamita fac explozii,

amintirile ascunse prin bolovani.

Si în tacerea lor scurt detunata

un chip îmi zambeste si coase.

Din pat , doua maini mici, somnoroase,

intinse, parca mă fulgera : " - Tata !"

Aicea nu-mi spune nimeni pe nume,

Trec sutele de ani la-ntamplare.

Aicea sunt : mă~ a~la, un oarecare,

apoi cad iarasi în bezne postume.

Dar ce-i ? S-a rupt cerul ? E mort Dumnezeu ?

Si suntem numai trei din toate ?

Viata-i de scrum si am rămas în cetate

doar noi : vesnicia, celula si eu !...

De-as zari macar o frantura de stea !

Ce fiara-i vesnicia, ce fiara !

I-as cere să-mi dea un capat de sfoara

si de milenii să mă spanzur cu ea.